

[Arbejds- og Socialministeren.]

taler det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen om Demokrati i denne Forbindelse.

Hele den Opstilling, som her er foretaget i Bemærkningerne, er Udtryk for den Realitet, at man har forhøjet Beløbene ganske betragteligt baade for Alders- og for Invaliderrentenydere. Tager vi Grundbeløbene, er der i København en Forhøjelse paa 25,6 pCt. for Invaliderrentenydere og 20,4 pCt. for Aldersrentenyderne, i Købstæderne 29,4 pCt. for Invaliderrentenyderne og 22,9 pCt. for Aldersrentenyderne og endelig i Landdistrikterne 45 pCt. for Invaliderrentenyderne og 36,6 pCt. for Aldersrentenyderne. Hvis det er Fup, saa maa jeg sige, at saa har det ærede Medlem gjort en Opdagelse, som er større end nogen af dem, der er gjort hidtil, og det skal ogsaa nok vise sig i de kommende Aar.

Jeg regner med og har den Tro, at der er saa mange forstandige Grupper her paa Rigsdagen, at de gennemfører stort set dette Forslag, som har mødt Velvilje fra alle Sider, for hvilket jeg naturligvis bringer min oprigtige Tak. Det skal saa nok vise sig, at der bliver ikke en Merudgift paa 14—15 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen talte om. Jeg er bange for, at Merudgiften endda vil blive større, end vi har tænkt os ved vore Beregninger, selv om vi har været forsigtige i disse.

Det ærede Medlem brugte en hel Del af sin Tid i Fredags til at anke over, at Besvarelser paa de Spørgsmaal, som er stillet i Udvalget angaaende det socialdemokratiske Forslag til Beslutning, ikke var fremkommet. Men det er netop Følgen af, at man fremsætter et skitse-mæssigt Forslag, som der intet som helst Arbejde er gjort ved, og saa kræver ind. Jeg indrømmer, at Arbejds- og Socialministeriets Embedsmænd er flinke, de er dygtige; de er ogsaa villige til at honorere ethvert Krav om Udarbejdelse af Beregninger. Men de maa have nogen Tid. Dertil kommer, at man samtidig har bebrejdet mig, at jeg ikke skyndte mig at fremsætte mit Forslag. Vi kan ikke baade det ene og det andet. Det ærede Medlem kan ogsaa se, at Svarene er afleveret fra Ministeriet omkring den 30. Marts, og de sidste Oplysninger, vi har faaet ind, er vist fra omkring den 22.—23. Marts. Vi har faaet de sidste Oplysninger fra Statistisk Departement. Det er ingen Sag at sætte sig for Enden af Bordet og kræve ind, men de, som skal foretage Beregningerne, har nogen Grund til at kræve, at de ogsaa har rimelig Tid til at foretage disse Beregninger. Selv om naturligvis Slaget er faldet paa Mini-

steren, vil jeg dog gerne sige, at Embedsmændene i Ministeriet gaar fuldkommen Ram forbi ved den Kritik, der her er fremført. De arbejder energisk og intensivt og maa meget ofte tage baade Aftener og Nætter til Hjælp for at komme igennem det forberedende Arbejde, der skal til.

Dernæst vil jeg sige, at naar man bevæger sig paa et Omraade som Alders- og Invaliderrentelovgivning, maa man ikke glemme, at blot vi giver de enkelte Nydere en lille Smule mere om Aaret, bliver det til mægtige Millionbeløb. Hvis vi f. Eks. sagde som saa: Vi giver 10 Kr. mere til hver Aldersrentenyder og Invaliderrentenyder aarlig — det er ikke noget stort Beløb, det kan blive saadan noget som 3 Øre om Dagen — vil disse 10 Kr. til samtlige Alders- og Invaliderrentenydere blive over 2½ Mill. Kr. for det offentlige. Naar man bevæger sig paa disse Omraader, vil selv de mindste Forhøjelser medføre større Udgiftsstigninger, end man er tilbøjelig til at tro.

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ogsaa tænke paa næste Gang han farer ud med haard og bitter Kritik over Forhøjelserne, at Stillingen jo er den, at saa længe Socialdemokratiet sad der, var det helt godt alt sammen. Hvis der havde været lidt flere Forarbejder fra mine Forgængere, havde det været lettere at gaa til. Der laa den Beregning, som er offentliggjort i den saakaldte grønne Betænkning fra det sagskyndige Udvalg vedrørende Formuegrænser og Indkomstgrænser. Jeg er naturligvis taknemmelig for, at disse Forarbejder er gjort, men alt det andet maatte vi arbejde os igennem, og takket være dygtige Embedsmænd er det lykkedes at komme igennem det.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at gennemgaa alle de Enkeltheder, som har været nævnt. Det er sagt fra flere af Ordførerne, at et Forslag af denne Beskaffenhed egner sig bedst til Behandling i et Udvalg. Deri er jeg enig. Det er givet, at det er i Udvalget, det store undersøgende og prøvende Arbejde skal gøres. Jeg vil sige paa Forhaand, at jeg er ikke uvillig til at forhandle, selvfølgelig ikke. Dette Forslag er ikke et Ultimatum; men jeg mener, at det har sin Betydning at fremsætte et saadant Forslag og gøre Rede for det. Saa kan det gaa i Udvalg og blive drøftet, og man kan se, hvilke Muligheder der er. Men jeg har advaret imod at spænde Forventningerne saa højt, at man tror, at man kan føje mægtige Millionbeløb til de Beløb, der er stillet til Raadighed i Forslaget. Det tror jeg ikke paa.